

- Det hävdas att kommissionens beslut leder till att lika fall behandlas olika till förfång för visa företag, för vilket det inte finns sakliga skäl.
6. Det påstås att kommissionen överskrider gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning.
- Det hävdas att kommissionen, genom att välja en tolkning som bortser från och strider mot EU-lagstiftning trots att flera alternativa tolkningar finns tillgängliga som är förenliga med EU-lagstiftningen, har missbrukat bedömningsutrymmet.
7. Det påstås att kommissionens beslut utgör ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
- Det hävdas att finansiering som beviljas med förbehåll för att vinster som görs till förmån för tredjeländer säkerställs skulle ha utgjort en lika effektiv men mindre ingripande åtgärd.

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 2003, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG (EUT L 347, 2013, s. 221).
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Talan väckt den 6 december 2021 – Courtois m.fl. mot kommissionen

(Mål T-761/21)

(2022/C 51/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Fabien Courtois (Rueil-Malmaison, Frankrike) och 2088 andra sökande (ombud: advokaten A. Durand)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att sökandenas talan kan tas upp till prövning och att den är välgrundad,
- ogiltigförklara det tysta avslagsbeslutet av den 24 september 2021 som är en följd av avsaknaden av svar på sökandenas bekräftande begäran av den 13 augusti 2021,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Talan kan tas upp till prövning. Sökandena gör gällande att de har talerätt i egenskap av sökande med rätt att väcka talan i den mening som avses i artikel 8.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (¹) (nedan kallad förordning nr 1049/2001) i egenskap av personer som den angripna akten riktar sig till i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF. Sökandena anger därutöver att det har intresse av att få saken prövad, eftersom kommissionen i sitt tysta avslagsbeslut av den 24 september 2021 nekade dem tillgång till de begärda handlingarna och eftersom det angripna beslutet innebär ett intrång i deras grundläggande rättigheter.

2. Andra grunden: Den andra grunden avser den interna lagenligheten av kommissionens beslut. Sökandena gör gällande att kommissionen har åsidosatt sökandenas rätt till tillgång till handlingar genom att ange ofullständiga och felaktiga skäl. De åberopar att det föreligger ett övervägande allmänintresse som motiverar att handlingarna lämnas ut. Slutligen anser sökandena att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen i det att den gick utöver vad som var nödvändigt för att den skulle uppnå sitt uppställda mål.

(¹) EGT L 145, 2001, s. 43.

Talan väckt den 10 december 2021 – Euranimi mot kommissionen

(Mål T-769/21)

(2022/C 51/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bryssel, Belgien) (ombud: juristerna M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler och V. Villante)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1483 av den 15 september 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036, och
- förordna om att Europeiska kommissionen ska ersätta sökandens rättegångskostnader och bära sina kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1483 av den 15 september 2021 (¹) åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 (²) – uppenbart oriktig bedömning av kommissionen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 med avseende på bedömningen av skadan och orsakssambandet för både kinesiska och taiwanesiska produkter – uppenbart oriktig bedömning.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 2.6 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 vad gäller den rättsliga statusen för den rapport genom vilken kommissionen fastställer förekomsten av betydande marknadsnedvridningar i ett visst land eller inom ett visst område i det landet och användningen av sådana rapporter för fastställande av dumpning.

(¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1483 av den 15 september 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 176, 2016, s. 21).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).